آمادگی برای شرایط سخت و مدیریت بحران از زنان برمی‌آید

29 مهر 1403

دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی با اشاره به اینکه زنان شخصیت چند بعدی دارند و می‌توانند شرایط را مدیریت کنند گفت: آماده بودن برای شرایط سخت چیزی است که فقط زنان از پس آن برمی‌آیند.

مهسا فرزان دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی در **گفت‌وگو با خبرنگار مهر** در خصوص اثر وقایع اخیر جبهه مقاومت بر جامعه گفت: فضای جامعه را به راحتی نمی‌توان ارزیابی کرد. طرح این مسئله با نگاه ملی را نتوانسته‌ایم جا بیندازیم این موضوع که ورود ما به جنگ در منطقه به نفع کشور خود ماست را هنوز به درستی و به خوبی بین مردم جا نینداخته‌ایم و این موضوع احتمالاً یک تلاش طولانی مدتی لازم داشته که متولیان فرهنگی از این امر غافل بوده‌اند.

وی افزود: اما حالا با توجه به دستور رهبری و حکم جهاد ایشان هر فردی باید با تخصص خودش ورود به کار کند. پیش از این هم بحث جهاد تبیین و فعالیت آتش به اختیار را مطرح کرده بودند که باز ما از این موضوعات هم به راحتی غافل شدیم. اگر در بزنگاه‌ها می‌توانستیم بهره برداری درست کنیم و مردم را با خود همراه کنیم این اتفاق نمی‌افتاد مردم امروز می‌پذیرفتند که ورود ما به جنگ در وهله اول بحثی ملی و دفاع از کشور خودمان است.

فرزان در ادامه بیان کرد: با این همه در جمعه‌ای که پشت سر رهبری نماز خواندیم، ثابت کردیم که انسان‌های آزاده‌ای که مقاومت را قبول دارند کم نیستند. در کشوری با این جمعیت، تفاوت تفکرها طبیعی است. ولی هم ما به عنوان گروه‌های مردمی و هم مدیران بخش فرهنگی حکومت و دولت برای تلطیف این فضا مسئولیم، تا حفره‌های ایجاد شده و فاصله‌ها را کم کنیم، تا فکرها و دل‌ها به هم نزدیک شود.

وی در ادامه در خصوص علت برخی اظهارات متفاوت در جامعه در خصوص ورود به این جنگ اظهار کرد: حد تحمل آدم‌ها با هم متفاوت است. این در یک خانواده هم ممکن است اتفاق بیفتد و مثلاً یک بچه صبوری بیشتری داشته باشد. در جامعه هم آدم‌ها با توجه به فرهنگ و تربیت متفاوتی که دارند نگاه متفاوتی به زندگی خواهند داشت. معمولاً اولین چیزی هم که بر روی افراد اثرگذار است مسائل اقتصادی است.

فرزان در خصوص اثر مسائل اقتصادی بر واکنش افراد جامعه در شرایط خاص بیان کرد: دشمن روی این موضوع در کشور ما به صورت هدفمند سرمایه‌گذاری کرده است. ما تحریم هستیم و برخی مواد اولیه و کالاهای اساسی به کشور وارد نمی‌شود. از طرفی دست تولید کننده و توزیع کننده بسته است و عملاً در فشار اقتصادی هستیم و صادرات واردات ما به کشورهای دیگر سخت است. مردم در این شرایط دچار فشارهای عصبی شده و گاهاً زندگی‌شان مختل می‌شود. در این صورت انگشت اتهام را به

سمت مدیران و مسئولین می‌گیرند.

وی ادامه داد: فرهنگ مسئله بعدی است. از زمانی که ماهواره وارد کشور شد و با آزاد شدن اینترنت مطالبی به دست مردم می‌رسد که ما جایگزینی برای آن نداریم. مثلاً شما وقتی به طور مثال می‌خواهی کوکاکولا را تحریم کنی باید یک محصول جایگزین هم برایش بگذاری. وقتی به مردم می‌گوئیم فلان محتوا را نبین، هیچ جایگزینی برایش نداریم.

دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی در رابطه با فعالیت رسانه‌ای جریان‌ساز گفت: ما از رسانه غافل بودیم. ما هنوز انقلاب را به خوبی در کشور خودمان رسانه‌ای نکرده‌ایم. اگر این اتفاق می‌افتاد و دل‌های مردم با هدف انقلاب و اصل آن آشنا می‌شد اصلاً این خفتگی فرهنگی یا تفاوت عقیده‌ها اتفاق نمی‌افتاد.

وی افزود: ما در موضوعات فرهنگی عقب هستیم و کم کاری کرده‌ایم. به جشن‌های فرهنگی اکتفا کردیم یا مثلاً به جشن نیمه شعبان اکتفا کردیم. با برگزاری یک جشن ما نمی‌توانیم مردم را مذهبی کنیم و باید تفسیر و محتوای آن جشن را برای مردم جا بیندازیم. وقتی به جای محتوا به فرم پرداختیم عملاً از مقوله فرهنگ دور مانده‌ایم. از طرفی افراد گاهی در ظاهر فکر می‌کنند دغدغه و اراده کار فرهنگی را دارند اما در عمل کاری انجام نمی‌شود.

فرزان همچنین تاکید کرد: مثلاً در یک سال اخیر مسئله فلسطین که مال امروز و دیروز نیست پررنگ‌تر شده است. در ده دوازده سال اخیر عده‌ای ناگهان یادشان افتاده که در این حوزه دغدغه دارند. اما نمی‌شود این اتفاقی که در غزه، کرانه باختری یا خط مقاومت در حال وقوع است را به صورت کلی با

بررسی نگاه ایران یا کشورهای عربی و صرفاً با برگزار کردن چند نشست و رویداد خلاصه کرد و بگوییم که مسئله فلسطین حل شد.

وی با تاکید بر اینکه در مسئله مقاومت کار هدفمند فرهنگی انجام نشده است اظهار کرد: اگر هدف تعریف شود، آن نشست یا رویداد هم اثرگذار خواهد بود. اما وقتی هدف تعریف نمی‌کنیم و بر اساس هوش هیجانی صرفاً کار احساسی انجام می‌دهیم راه به جایی نمی‌بریم. البته کارهای احساسی هم باید باشد منتها باید برایش هدف تعریف شود و این تحلیل‌ها و محتوای نشست‌ها را به جامعه ارائه دهیم و کار به چند استوری در فضای مجازی ختم نشود.

دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی با اشاره به اینکه باید روی یک موضوع مداومت داشته باشیم و آن را برای مخاطب جا بیندازیم بیان کرد: گاهی با چند ویدئوی زیبا یا چند عکس ناراحت کننده و جمله اثرگذار کار تمام می‌شود. یا مثلاً در یک پویش، چفیه به گردن می‌اندازیم. ولی چفیه زمانی هویت می‌گیرد که فرد کنشی از خود نشان دهد. همین چفیه در دوران دفاع مقدس نشان ایستادگی و مردانگی رزمندگان بود. ولی حالا تعریفی برایش نداریم و با بی‌عملی نمادها را هم کم ارزش کرده‌ایم. کم‌ارزش شدن نمادها اثر کارهای هیجانی بی هدف است.

وی افزود: مثلاً در یک برنامه‌ای ۵۰۰ نفر دعوت می‌کنیم. این برنامه به تنهایی چه کارکردی دارد؟ باید سطح قدرت تحلیل افراد را بالا ببریم. الان در شرایطی قرار داریم که همراه سازی آدم‌ها حتی اگر یک نفر باشد، مهم است. مردم باید بدانند که این دفاع به نفع همه ماست و مسئله صرفاً مذهبی‌ها نیست. از این رو باید در لایه تفکری و اندیشه‌ورزی به صورت کاملاً هدفمند وارد شویم.

فرزان در خصوص تفاوت بین اصول کار حرفه‌ای و وجود اراده برای انجام کار فرهنگی بیان کرد: برخی افراد اصطلاحاً تا نوک بینی خودشان را فقط می‌بینند، و علم کار را ندارند اما گاهی اوقات ما در تولیدات رسانه‌ای خودمان و مدل کار فرهنگی عقب هستیم ولی این واقعیت را قبول نکرده‌ایم. ما عزم و اراده کار را می‌بینیم اما کافی نیست. در برخی موارد کار را بلد نیستیم.

وی همچنین گفت: یک موضوع دیگر حلقه بسته در کار فرهنگی است. تریبون‌ها معمولاً دست یک عده خاص است. بودجه‌ها هم همین‌طور. باید قبول کنیم این سطح از کار فرهنگی دیگر جواب نمی‌دهد. در اینجا اگر فرد تقوا داشته باشد باید بفهمد که کار را باید به فردی جوان‌تر و متخصص‌تر بسپارد.

فرزان در ادامه بیان کرد: در کنار همه این‌ها در فضای فرهنگی سیاسی و امنیتی کشور ما به مسئله نفوذ کم توجه بوده‌ایم. برخی افراد نالایق به راحتی در بین ما نفوذ کرده‌اند و ما اجازه رشد به آن‌ها داده‌ایم. فضای امنیتی در کار فرهنگی بسیار مهم است و می‌تواند کج سلیقگی فرهنگی ایجاد کند.

دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی نقش زنان در شرایط بحرانی را برجسته دانست و گفت: مهمترین کنش زن‌ها در بزنگاه‌های تاریخ در خانه شکل می‌گیرد. بهترین کسی که می‌تواند فضای امن در خانه ایجاد کند خانم خانه است و مهمترین چیز در خانه در این شرایط، حفظ روحیه مقاومت است. حفظ روحیه مقاومت، به معنای نترسیدن، ایجاد امید، ایجاد شور زندگی در شرایط جنگی است.

وی افزود: زن می‌تواند در بحث تخصصی خود مانند پزشکی، معلمی و یا رسانه‌ای که در زمان جنگ خیلی به کار می‌آید ورود کند. طبیعت جنگ این است که جامعه را عقب نگه می‌دارد. اگر بنا باشد ما دوباره وارد جنگ تن به تن و مستقیم با دشمن شویم باید کمترین فاصله از حد استاندارد را داشته باشیم. زن تنها کسی است که می‌تواند روحیه حضور در میدان را به همسرش بدهد و قوت قلب را در فرزندانش زنده نگه دارد.

فرزان ضمن بیان اینکه اخیراً طرح روایت زنانه از مقاومت راه افتاده است تا مردم را با شرایط جنگ آشنا کند که در صورت وقوع حادثه غافل‌گیر نشوند اظهار کرد: آماده بودن برای شرایط سخت چیزی است که فقط زنان به خوبی از پس آن برمی‌آیند. چون خانم‌ها شخصیت چند بعدی دارند و به راحتی می‌توانند شرایط را مدیریت کنند. خانم‌ها می‌توانند آماده باشند و یکدیگر را آماده کنند و به هم قوت قلب بدهند. مثلاً می‌توان به این فکر کرد که در شرایط بحرانی آیا می‌توانیم بچه‌های‌مان را به هم بسپاریم؟

وی با اشاره به اتفاقی که در فلسطین افتاد گفت: یک مرد فلسطینی می‌گفت من بچه‌هایم را به برادرم سپردم و او، بچه‌هایش را به ما داد که هر خانه‌ای که منفجر شد حداقل بخشی از آن خانواده زنده بمانند. تا این مرحله را ما باید ببینیم. اگر بخواهیم از کربلا مثال بزنیم جدای از حضرت زینب کسانی مثل مادر وهب خیلی در ذهن ما کنشگری دارد چون پسر تازه دامادش در راه امام حسین به سوی شهادت می‌فرستد اما آیا اکنون ما آماده‌ایم چنین کاری بکنیم؟ این‌ها در عمل واقعاً کار سختی است و به نظر من زن‌ها می‌توانند این کار را بکنند.

فرزان همچنین گفت: ما از ابتدای تاریخ هم می‌بینیم که بعد از رسول الله حضرت زهرا به مسجد می‌رفتند و با مردم صحبت می‌کردند. راهی که ایشان بنا گذاشتند موجب می‌شود که حضرت زینب بتواند واقعه عاشورا را زنده نگه دارد. قبل‌تر از آن حضرت خدیجه ستون این ماندگاری دین را بنا می‌کنند.

دبیر تشکل زنان انقلاب اسلامی در ادامه با اشاره به اینکه زنان گویی در دل خود رسانه دارند که می‌توانند به خوبی روایت کنند گفت: زنان جزئیات را به خاطر می‌سپارند و زبان قصه‌گو دارند. آن‌ها ذاتاً مادرند و مادرانه می‌اندیشند. از این رو نقش آن‌ها می‌تواند بسیار پررنگ باشد. اثری که زنان می‌توانند در جنگ نرم داشته باشند شاید برابر یا به مراتب از بیشتر از جنگ سخت باشد.

در حال حاضر ما خانم‌هایی داریم که روحیه جهادی دارند و این بعد خودشان را به خوبی تقویت کرده‌اند. در زمان جنگ تحمیلی هم همین بوده در غزه هم همین است که برخی از زنان آماده‌تر هستند و به دیگران روحیه می‌دهند.

وی افزود: برخی هم ممکن است بترسند یا مراقب و نگران فرزندانشان باشند. این طبیعی است، اما همیشه جای بهتر شدن هست. به نظر من اگر زنانی که توانایی بیشتری دارند، بیشتر تلاش کنند اجازه ندهند که روایت درست از بین برود و از رسانه به خوبی استفاده کنند می‌توانند بسیاری از کسانی که روحیه حساس‌تری دارند را نیز با خود همراه کنند.

فرزان با تاکید بر اینکه ما محتوای مناسبی برای این کار در نظر نگرفته‌ایم که بتوانیم شجاعت را در دل مردم زیاد کنیم عنوان کرد: اصلاً مهمترین مسئله در جنگ شجاعت است چه بخواهیم، چه نخواهیم زندگی ما یک زمانی دارد، پس چه بهتر که در سعادت بمیریم نه در شقاوت. این شجاعت‌ها اگر در دل مردم زنده و حفظ شود هیچ چیزی نمی‌تواند کشور ما را تهدید به نابودی کند.

وی در خصوص برگزاری تجمعات هم گفت: هر تجمعی در این زمینه خوب است اما مهم این است که بدانیم چقدر اثر دارد. شاید اگر ما به جای تجمع کارناوال راه بیندازیم بهتر باشد. این بیشتر دیده می‌شود. مثلاً شما می‌بینید راهپیمایی‌های غرب خیلی دیده می‌شود. عده‌ای در شهر راه می‌افتند و شعار متحد می‌دهند.

وی گفت: ما گاهی حتی شعار متحد هم نمی‌توانیم بدهیم. آن نظم و هماهنگی اثرگذارتر است. تجمعات ما بیشتر هیجانی است. بستن خیابان یا یک میدان ممکن است بسیاری از امور را مختل کند در حالی که ما می‌توانیم نشان دهیم، ما که دغدغه مقاومت داریم به حقوق انسانی پایبندیم. در این نوع تجمعات معمولاً چند ویدئو منتشر می‌شود که اثر چندانی هم ندارد.